स्नानानि "स्नानं त दिविषं प्रोत्तं गौषसुख्यप्रमेदतः। तयोस्तु वार्षां मुख्यं तत्युनः षड्विषं स्टतम् । निसं मैिसितिनं कास्यं क्रियाङ्गं मलक्षणस्। क्रियास्तानं तथा षष्टं षोढा स्तानं प्रकीत्तितम्" व्यासोत्तोः तत नित्यादीन्यतुपदं वच्यने । 'असामर्थ्याच्छरीरस्य देश कालाद्यपेत्रया। सन्त्रस्नानादितः सप्त केचिदिच्चनि स्तरयः जा॰ स्तरः। "य्टहेऽपि च दिजातीनां मन्त्रवत् स्तानिमध्यते। विधि खोपंन ते कुर्युः सामर्थे सति कर्मासुं जैमि०स्ट० 'अल्पलादोमकाबस्य बह्नलात् स्नानकम्म गः प्रातर्ने तत्त्वात् स्नानं होमलोपोविगहितः "कात्या । स्ट । "प्रातः संचेपतः स्नानं शौचार्थं त तदिष्यते । मन्त्रेस्त विधिनिष्पाद्यं मध्याक्रे त सनिस्तरम्"विधि । स्रत्यन्ता-पक्तौ। 'अधिरस्यं भवेत्स्तानं स्नानाणकौ त क-क्सिं णाम्। आद्रेण वाससा वापि मार्जनं कापिनं विदुः । कताभिमन्त्रितैस्तोयैः प्रोत्तयेन्यू द्विभव्यतः । अतु-कल्पिनदं स्नानं सर्वे पापहरं ख्याम्" जावा॰स्ट॰। यकवाससाऽपि स्नानं कर्त्रे प्रकाते "एकेन वाससा स्तायाद्दास्यामनियमः स्तुतः । बद्धवासोनिषेधस स्नाने फलमभी सतः" विष्णूक्तोः नैकवासाः क्रियां कुर्यात् स्नानं कमी विना काचित्" तदुक्ते व "अष्णृ श्यस्पर्धने चैव वार्तायां युत्रजनानि । एतदुद्विवाससा कार्य्यमन्यत् वेन वाससा 'वसि । "न नम्नोनान्यदीयेन नाट्रेश न सूच्या प्रधितेन न विक्रतेन त्र सायात्"द्रत्याचारति बनः । तत्र नित्यं प्रातः सानम्, "प्रातः समाचरेत् स्नानं तच्च निव्यमिति स्टतम्"मार्क० ४०। चन्द्रसूर्थीपरागे अधीवादी असृध्यसर्थने च स्नानं नैमित्तिकम्। "पुष्ये उर्के जनानचाने व्यतीपाते च वैष्टतौ। अमायाञ्च नदीस्तानं प्रनात्वा सप्तमात् क्वसम्" स्त्याद्यां सानं कास्यम्। धर्माकर्मा कर्तुं यत् पूर्व सानं तत्कियाङ्गन् । "मलापकषेषां नाम स्नानम-भ्यङ्गपूर्व्यकम् । मलापकर्षणायैः तत्प्रदक्तिस्तु नान्यथा।" तत् स्नानविधिस स्राप्त ० गर ० परि ० छक्तः यथा ।

"चय सानविधिस्तत्पातर्मध्याक्के च स्टब्स्यः क्यादिकतरत्र वा प्रातरेव, ब्रह्मचारी यतिस्तिषु सवनेषु दिः तिवा वान-प्रस्यः । तत् प्रातः सहगोमयेन क्यांन् स्टदा मध्यन्दिने सायं ग्रुद्धाभिरिद्धः । न प्रातःस्तानात् प्राक्षसन्त्रग्रास्तपा-सीत प्रातस्तस्त्रः गोमयमन्तरिक्तस्यं सङ्गृस्य भूमिष्ठं वोपर्यध्य संस्रतां तीर्यमेत्य धौतपादपायिस्ख स्राचस्य सन्योक्तनदात्मास्युक्तपादि च क्रवा दिराचस्य दर्भपाषिः

संयतप्राचाः कर्म सङ्ख्या गोसयं वीचितमादाय सव्यो पाणौ कला व्याष्ट्रतिभिक्तेघा विभज्य दिच्छां भागं प्रयावेन दिच् विचिष्योत्तरं तीर्थे चित्वा मध्यमं "मान-स्तोत्त' द्रत्यृचाभिमन्त्यु, गन्यद्वाराम् द्रत्यनया मूर्दादि-सर्वोङ्गमानिय प्राञ्जनिः "वर्षं हिरस्यष्टङ्गमिति" हाभ्याम ''अवते हेड''द्ति द्वाभ्यां ''प्रसमाजे एहदु चेति' स्क्रतेन प्रार्थ्य हिर सम्बद्ध वर्ष पप्रद्ये तीर्थ मे देहि बाचितः। यनाया भुतमसाधनां पापेभ्यस प्रतियहः । यन्ते मनसा वाचा वर्मणा वा दुष्कतं क्षतम् । तन्न इन्द्रो वरुणी टक्स तिः सर्विता च पुनन्तु पुनः पुनः"द्रख्य"याः प्रवतो निवत उद्दत" रखेतवा तीर्थमिमस्यावगाद्य स्नाती हिराचस्य मार्जयेत् अस्वयोयन्यध्विभः 'देखराभिः "आपी-क्षिरेति"च नविभर्य तीर्धमङ्किन" "इम' मे गङ्ग" इत्वा तिः प्रदक्षिणमा जो ह्या प्रकाश एष्टमानी अध्म प्रेणस्त्रां नि-रावस निमच्योक्तच्यादिसमानोक्य द्वाद्यकल आह् स पाणिभ्यां मञ्जसह्या योनिसह्या नोदकमादाय मूर्झि सखें बाह्वोदरीं चात्मानङ्गायत्राभिषिच्य "तद्मो अमे वद-णख विद्वानितिं वाभ्यात् 'तरत्ममन्दीर्थातीतिं च स्त्रतेन युनः स्तायान्यक्षि चाभिषिञ्चेत् 'तिद्विण्होः परमस्पद्म "अमेरचाणों अंहरी यित हुदं वर्षदेवे जने"द्रवेता जपेत् स्रोतोऽभिष्ठखः सर्त्य सायादन्यतादिळाभिष्ठखोऽय साज्ञताभिरद्भिः प्राङ्ख्य उपनीती दैवतीर्धेन व्याङ्गति-भिव्यस्तरमस्ताभित्रे स्वादीन्दे वान् सकत्मकत्तर्पवितायो-दङ्गुखः निवीती सयवानिरङ्गिः प्राजापत्येन तीर्थेन क-व्याद्वेपायनादीन् ऋषोंस्ताभिव्यां ऋतिभिव्यं साभिस्तपेयिलाय इिखणाभिसुखः प्राचीनानीती पिलतीयेन सतिसम्ब व्यां हितिभरेव सोमः पिल्मान् बमो अङ्गरसानिन-खताः वव्यवाहन द्रायादीं स्त्रींस्त्रींस्तर्पयेदेतत्स्नानाकृत-र्पणमय तीरमेत्व दिचणानिसुखः प्राचीनावीती ^{'द}वे के चास्राक्षे जाता अप्रतागीतियो स्ताः। ते यह्नन्त मया दत्तं वस्त्रनिष्पीडनोदकमिति वस्तं निष्पीद्य यत्तो-पनीत्यप उपसृद्ध परिधानीयमभ्युच्य परिधाय दिती-यञ्चोत्तरीय' पर्युचितं प्रावत्य दिराचामेदयो क्तमन्या-सपासीतेदं प्रातःस्तानविधानम् ।

त्रय मध्यन्दिने तीर्थमेख घौतपाणिपादस्खो हिराचम्या-यतप्राणः क्लानं सङ्ख्या दभैपनिल्पाणिः शुचौ देशे खनिलेण भूमिङ्गायलाक्षेण खालोपरिस्टद्श्वतरङ्ग् लस्हाय तस्यास्ताम्मृदं तथा खाला गायलारादाय गर्तस्हासितया